

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 120

41. årgang

23. april 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- Kommissionens forordning (EF) nr. 838/98 af 22. april 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 839/98 af 22. april 1998 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 840/98 af 22. april 1998 om ændring af eksport-restitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 841/98 af 22. april 1998 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 35. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97 7
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 842/98 af 22. april 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3478/92 om gennemførelsesbestemmelser for præmieordningen for råtabak 8
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 843/98 af 22. april 1998 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2200/97 for så vidt angår fordelingen mellem medlemsstaterne af de arealer med æbler, pærer, ferskner og nektariner, hvortil der kan ydes rydningspræmie 10
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 844/98 af 22. april 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 2479/96 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med minimumsimportpriser for visse bær med oprindelse i Estland, Letland og Litauen, og om fastsættelse af minimumsimportpriserne 11
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 845/98 af 22. april 1998 om fastsættelse i henhold forordning (EF) nr. 411/97 af loftet over den finansielle fællesskabsstøtte, der ydes til producentorganisationer, som har oprettet en driftsfond for året 1997 12

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 846/98 af 22. april 1998 om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97 og ophævelse af forordning (EF) nr. 151/98	13
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 847/98 af 22. april 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 848/98 af 22. april 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1261/97 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af avlskaniner i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 849/98 af 22. april 1998 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	21

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

98/271/EF:

★ Kommissionens beslutning af 22. april 1998 om tredje ændring af beslutning 97/285/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Spanien ⁽¹⁾	23
--	----

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

★ EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 45/98/KOL af 4. marts 1998 om den trettende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte	27
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 838/98**af 22. april 1998****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. april 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	142,0
	212	108,8
	999	125,4
0709 90 70	052	81,3
	999	81,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	48,3
	204	34,3
	212	57,6
	400	58,2
	600	67,9
	624	49,5
	999	52,6
	388	59,5
0805 30 10	600	67,7
	999	63,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,1
	388	86,8
	400	97,1
	404	101,8
	504	83,1
	508	80,7
	512	82,6
	524	71,7
	528	69,2
	616	97,8
	720	146,0
	804	109,4
	999	89,3
0808 20 50	388	70,6
	512	63,7
	528	77,1
	804	137,2
	999	87,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 839/98

af 22. april 1998

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en

ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. april 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,07	0,01	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,34	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 840/98
af 22. april 1998
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/
96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er
fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 791/98⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 791/98 på de oplysninger, som
Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse
med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til den ændrede forordning (EF) nr. 791/98
fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er
nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr.
1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede,
ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 114 af 16. 4. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. april 1998 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 9100	38,91 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	38,40 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	38,91 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	38,40 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4230
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 9100	42,30
1701 99 10 9910	44,01
1701 99 10 9950	44,01
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4230

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 841/98

af 22. april 1998

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 35. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/97 af 22. juli 1997 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 35. dellicitation;

Forvaltningskomitéen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 35. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 47,281 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 842/98

af 22. april 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 3478/92 om gennemførelsesbestemmelser
for præmieordningen for råtabakKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
råtabak ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2595/
97 ⁽²⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92
ydes præmien på betingelse af, at bladtobakken stammer
fra et fastlagt produktionsområde;i henhold til artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning
(EØF) nr. 3478/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 284/98 ⁽⁴⁾, tages disse produktionsområder hvert år op
til vurdering, for at de om nødvendigt kan tilpasses
markedsudviklingen både med hensyn til mængde og
kvalitet;disse produktionsområder anerkendes på basis af de tradi-
tionelle tobaksproduktionsområder; de interesserede
medlemsstater kan med henblik på at opnå en god
forvaltning af produktionen af en bestemt sortsgruppe
inden for rammerne af deres garantitærskel anmode om at
få et sådant traditionelt område tilføjet under de aner-
kendte produktionsområder;da Italien har anmodet om, at Marche tilføjes på listen
over tobaksproduktionsområder i gruppe IV, og Frankrig
har anmodet om, at Champagne-Ardenne og Île-de-
France tilføjes på listen over tobaksproduktionsområder i
gruppe II, og da de pågældende tre områder er traditio-
nelle områder, bør bilag I til forordning (EØF) nr. 3478/
92, hvori de anerkendte produktionsområder er fastlagt,
ændres;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Del II »Light-air cured« og del IV »Fire-cured« i bilag I til
forordning (EØF) nr. 3478/92 affattes som angivet i
bilaget til nærværende forordning.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1998-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.⁽²⁾ EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 11.⁽³⁾ EFT L 351 af 2. 12. 1992, s. 17.⁽⁴⁾ EFT L 28 af 4. 2. 1998, s. 13.

BILAG

ANERKENDTE PRODUKTIONSOMRÅDER

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
II. Light-air cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Tyskland	Rhinsletten med tilstødende dale, Mittelfranken, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grækenland	Makedonien, Thessalien
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Bourgogne og Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardenne, Île-de-France
	Italien	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia, Friuli, Toscana, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalusia, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, den autonome region Azorerne
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire-cured	Italien	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalusia

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 843/98

af 22. april 1998

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2200/97 for så vidt angår fordelingen mellem medlemsstaterne af de arealer med æbler, pærer, ferskner og nektariner, hvortil der kan ydes rydningspræmie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/97 af den 30. oktober 1997 om sanering af EF-produktionen af æbler, pærer, ferskner og nektariner⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/97 fastlægges fordelingen mellem medlemsstaterne af det maksimumsareal, hvortil der kan ydes den i samme artikel, stk. 1, fastsatte rydningspræmie; stk. 2 indeholder også bestemmelser om, i hvilket omfang og efter hvilken procedure denne fordeling kan ændres;

ifølge de oplysninger, Kommissionen modtog inden den 1. april 1998, omfatter ansøgninger om rydningspræmie i visse medlemsstater et mindre areal end det, der er anført i ovennævnte artikel 1, stk. 2; i alt udgør de ikke-udnyttede arealer 630 ha for æbler og pærer og 1 264 ha for ferskner og nektariner; disse arealer bør overføres til de medlemsstater, hvor ansøgningerne omfatter et større areal end det, der er anført i ovennævnte artikel 1, stk. 2, og primært til de medlemsstater, der tegner sig for de største tilbagekøb i forhold til produktionen; der bør ikke overføres arealer, som er under cirka 50 ha;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Tabellen i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/97 affattes således:

Medlemsstat	Æbler og pærer (ha)	Ferskner og nektariner (ha)
•Belgien	118	—
Tyskland	894	3
Danmark	—	—
Grækenland	599	2 780
Spanien	1 412	2 564
Frankrig	3 181	1 414
Irland	—	—
Italien	2 389	2 994
Luxembourg	—	—
Nederlandene	593	—
Østrig	139	19
Portugal	325	226
Finland	5	—
Sverige	40	—
Det Forenede Kongerige	305	—*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 303 af 6. 11. 1997, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 844/98

af 22. april 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 2479/96 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med minimumsimportpriser for visse bær med oprindelse i Estland, Letland og Litauen, og om fastsættelse af minimumsimportpriserne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1926/96 af 7. oktober 1996 om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for bestemte landbrugsprodukter og om justering, som en autonom overgangsforanstaltning, af indrømmelser på landbrugsområdet, jf. aftalerne om frihandel og handelsanliggender med Estland, Letland og Litauen, for at tage hensyn til aftalen om landbrug indgået under Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandling⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I bilagene til bilag I a, I b, II b og III a i forordning (EF) nr. 1926/96 er det anført, at minimumsimportpriserne fastsættes for hvert produktionsår; i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 2479/96⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/97⁽³⁾, er disse priser fastsat for

produktionsåret 1997/98; minimumsimportpriserne for produktionsåret 1998/99 bør derfor fastsættes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i forordning (EF) nr. 2479/96 affattes således:

»Artikel 2

Minimumsimportpriserne for produktionsåret 1998/99 er fastsat i bilag II til denne forordning.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 254 af 8. 10. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 335 af 24. 12. 1996, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 112 af 29. 4. 1997, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 845/98

af 22. april 1998

om fastsættelse i henhold forordning (EF) nr. 411/97 af loftet over den finansielle fællesskabsstøtte, der ydes til producentorganisationer, som har oprettet en driftsfond for året 1997

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 411/97 af 3. marts 1997⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og finansiell fællesskabsstøtte, senest ændret ved forordning (EF) nr. 214/98⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2520/97⁽⁴⁾, kan der ydes finansiell fællesskabsstøtte til producentorganisationer, som opretter en driftsfond; ifølge førnævnte artikels stk. 5 kan denne finansielle støtte dog højst udgøre 4 % af værdien af hver producentorganisationens afsatte produktion, hvis den samlede finansielle støtte udgør mindre end 2 % af alle producentorganisationers omsætning; fra 1999 forhøjes satsen på 4 % til 4,5 % og satsen for den samlede omsætning forhøjes fra 2 % til 2,5 %;

ifølge de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 411/97, andrager den finansielle støtte som producentorganisationerne ansøgte om for 1997, 199,20 mio. ECU sammenholdt med alle producentorganisationernes samlede omsætning på 10 921 mio. ECU; der bør derfor fastsættes et loft over førnævnte finansielle fællesskabsstøtte på 4 % af værdien af den produktion, som den enkelte producentorganisation afsætter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der sættes et loft over den finansielle fællesskabsstøtte, der omhandles i artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, på 4 % af værdien af den produktion, som den enkelte producentorganisation afsætter, for støtteansøgningerne vedrørende 1997.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 62 af 4. 3. 1997, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 214 af 29. 1. 1998, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 41.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 846/98

af 22. april 1998

om tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 2008/97 og ophævelse af forordning (EF) nr. 151/98

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2008/97
af 9. oktober 1997 om gennemførelsesbestemmelser til
særordningen for indførsel af olivenolie og visse andre
landbrugsprodukter fra Tyrkiet⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Afgørelse nr. 1/98 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet
den 25. februar 1998⁽²⁾ om handelsordningen for land-
brugsprodukter fastsætter bl.a. præferenceordningen for
indførsel af olivenolie med oprindelse i Tyrkiet gældende
fra den 1. januar 1998;forordning (EF) nr. 2008/97 fastsætter, at hvis betingel-
serne for de særordninger, der er fastsat ved associerings-
aftalen, bliver ændret, især hvad angår beløbene, og hvis
der indgås en ny aftale, kan Kommissionen vedtage
tilpasningerne af nævnte forordning efter proceduren i
artikel 38 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽⁴⁾;den særordning for indførsel af olivenolie fra Tyrkiet, der
er fastsat i medfør af afgørelse nr. 1/98 truffet af Associe-
ringsrådet EF-Tyrkiet, ændrer bl.a. de beløb for nedsættel-
serne af tolden, der gælder fra den 1. januar 1998; derfor
bør forordning (EF) nr. 2008/97 tilpasses ved indføjeelse af
disse nedsættelser i stedet for de beløb, der er fastsat i
medfør af afgørelse nr. 1/77 truffet af Associeringsrådet
EF-Tyrkiet⁽⁵⁾;Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

ifølge betingelserne for den særordning for indførsel af
olivenolie fra Tyrkiet, der er fastsat ved afgørelse nr. 1/98
truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet, er nedsættelsen af
tolden ikke længere betinget af, at der i Tyrkiet anvendes
en særlig afgift ved udførsel; Kommissionens forordning
(EF) nr. 151/98⁽⁶⁾ bør derfor ophæves;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2008/97 tilpasses således:

- 1) I artikel 2, stk. 1, ændres beløbet »0,7245 ECU/100 kg«
til »10 %«.
- 2) Artikel 2, stk. 2 og 3, udgår.
- 3) I artikel 3, stk. 1 og 2, ændres henholdsvis beløbet
»3,723 ECU/100 kg« og beløbet »7,003 ECU/100 kg«
til »5 %«.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 151/98 ophæves.

*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 284 af 16. 10. 1997, s. 17.⁽²⁾ EFT L 86 af 20. 3. 1998, s. 1.⁽³⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.⁽⁴⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.⁽⁵⁾ EFT L 278 af 29. 10. 1977, s. 13.⁽⁶⁾ EFT L 18 af 23. 1. 1998, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 847/98**af 22. april 1998****om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2087/97 ⁽²⁾, særlig artikel 72, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1427/96 ⁽⁴⁾, blev der fastsat almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3201/90 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2543/97 ⁽⁶⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost;

Slovenien har anmodet om tilpasning af bilag I og IV til forordning (EØF) nr. 3201/90 i forbindelse med de angivelser vedrørende en højere kvalitet og de navne på vinstoksorter og synonymer for disse, der anvendes for slovenske vine; det er hensigtsmæssigt at imødekomme denne anmodning;

Canada har indgivet en anmodning om, at dette land opføres dels på listen som omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2392/89 blandt de tredjelande, der benytter geografiske betegnelser efter aftalen om intellektuel ejendomsret, der berører handelen, og dels på listen over tredjelande, der kan anføre navne på druesorter på etiketten; det er berettiget at imødekomme denne anmodning ved at tilføje Canada i bilag II, del A.1, og i bilag IV i forordning (EØF) nr. 3201/90;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3201/90 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I affattes afsnit »17. SLOVENIEN« således:

»17. SLOVENIEN

- Kakovostno vino z geografskim poreklom / kakovostno vino ZGP
- Kakovostno vino s kontroliranim in zašcitenim geografskim poreklom
- Vrhunsko vino z geografskim poreklom / vrhunsko vino ZGP
- Trgatev v polni zrelosti
- Pozna trgatev
- Izbor

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 1.⁽³⁾ EFT L 232 af 9. 8. 1989, s. 13.⁽⁴⁾ EFT L 184 af 24. 7. 1996, s. 3.⁽⁵⁾ EFT L 309 af 8. 11. 1990, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 347 af 18. 12. 1997, s. 24.

- Izbor grozdov
- Jagodni izbor
- Trgatev suhih jagod
- Suhi jagodni izbor
- Ledeno vino
- Staro vino
- Arhivsko vino
- Kontrolirano poreklo
- Slamnato vino, slamno vino
- Penina
- Kakovostno penece vino z geografskim poreklom
- Mlado vino
- Vino iz sušenega grozdja
- Teran
- Cvicek

2) I bilag II, del A.1, indsættes som punkt 12:

»12. CANADA«

3) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Afsnit »33. SLOVENIEN« affattes således:

Tilladte sortsnavne i Fællesskabet	Tilladte synonymer
»33. SLOVENIEN	
Laški rizling	Italijanski rizling, Laski rizling, Laski riesling, Welschriesling
Renski rizling	Riesling, White Riesling, Weißer Riesling
Sauvignon	Sauvignon blanc, Weißsauvignon, Weißer Sauvignon, Fumé blanc
Beli pinot	Beli burgundec, Pinot blanc, White pinot, Weißburgunder, Weißer Burgunder, Pinot bianco
Sivi pinot	Pinot gris, Pinot grigio
Chardonnay	—
Rumeni muškat	Yellow muscat, Muskateller, Gelber Muskateller
Traminec	Rdeci traminec, Dišeci traminec, Gewürztraminer
Zeleni silvanec	Silvanec, Green Sylvaner, Grüner Silvaner, Sylvaner, Silvaner, Green silvaner
Šipon	Mosler, Furmint
Muškat Ottonel	Muscat-Ottonel, Muskat-Ottonel
Ranina	Bouvier, Bouviejeva ranina, Radgonska ranina, Bouviertraube, Bouvier ranina, Bouviejeva rana
Rizvanac	Rizvaner, Müller-Thurgau, Rivaner
Modri pinot	Pinot noir, Spätburgunder, Blauer Spätburgunder, Pinot nero
Frankinja	Modra frankinja, Frankovka, Blaufränkisch
Portugalka	Modra portugalka, Portugieser, Blauer Portugieser, Portugais bleu
Kraljevina	Rdeca kraljevina
Zametovka	Zametna crnina, Modra kaucina, Modra kavcina, Kavcina, Kaucina, Zametasta crnina, Crnina
Zlahtnina	Chasselas, Gutedel
Kerner	

Tilladte sortsnavne i Fællesskabet	Tilladte synonymer
Ranfol	Belina, Štajerska belina
Gamay	Game, Gamay noir
Šentlovenka	St. Laurent, Saint Laurent
Zweigelt	—
Rumeni plavec	—
Rebula	Ribolla, Rebolla, Rumena rebula, Zlata rebula
Malvazija	Istrska bela malvazija, Istrska malvazija
Cabernet sauvignon	Kabernet, Cabernet, Kabernet sauvignon
Prosecco	Glera
Refošk	Refoško, Refosco, Refosko, Mondeuse
Cabernet franc	—
Pinela	Pinella
Zelen	—
Pikolit	—
Merlot	—
Barbera	Barbera nera
Malocrn	Picola nera*

b) Som afsnit »34. CANADA« indsættes:

Tilladte sortsnavne i Fællesskabet	Tilladte synonymer
»34. CANADA	
Agria	
Aligoté	
Auxerrois	
Blauburger	
Bacchus	
Baco Noir	
Cabernet Franc	Cabernet
Cabernet Sauvignon	Cabernet
Chardonnay	Pinot Chardonnay
Chardonnay Musqué	
Chasselas	Chasselas Doré, Gutedel, Weißer Gutedel
Chenin Blanc	
Colombard	Colombar
Corvina	
Dolcetto	
Dornfelder	
Dunkelfelder	
Ehrenfelser	
Faberrebe	
Furmint	
Gamay Noir	Gamay
Garganega	
Gewürztraminer	
Goldburger	

Tilladte sortsnavne i Fællesskabet	Tilladte synonymer
Grüner Veltliner	Veltliner
Helfensteiner	
Heroldrebe	
Kerner	
Lemberger	Limberger, Blaufränkisch, Kékfrankos
Madeleine Angevine	
Madeleine Sylvaner	
Malbec	Malbeck
Malvasia	Malvasia Bianca
Melon	
Merlot	
Morio-Muskat	Muscat
Müller-Thurgau	Rivaner
Mtsvane	Matsvani
Muscat Blanc	Muskateller, Gelber Muskateller, Muscat, Yellow Muscat, Muskotaly
Muscat-Ottonel	
Optima	
Oraniensteiner	
Ortega	
Perle of C'saba	Pearl of C'saba
Petite Sirah	
Petit Verdot	
Pinot Blanc	Weißburgunder, Pinot Bianco
Pinot Gris	Ruländer, Pinot Grigio, Grauer Burgunder
Pinot Meunier	Meunier, Müllerrebe, Schwarzriesling
Pinot Noir	Blauer Spätburgunder, Spätburgunder, Blauburgunder, Pinot Nero
Pinotage	
Refosco	
Riesling	White Riesling
Riesling italico	Welschriesling
Rkatsiteli	
Rotberger	
St. Laurent	
Samtrot	
Sangiovese	
Sauvignon Blanc	Fumé Blanc
Savagnin	
Scheurebe	
Schiava Grossa	Großvernatsch
Schönburger	
Sémillon	Sémillon Blanc
Sereksia Chornaya	
Siegerrebe	
Sylvaner	Silvaner
Syrah	Shiraz, Sirah
Trebbiano	Ugni Blanc
Trollinger	
Vidal Blanc	Vidal
Zefir	
Zengo	
Zinfandel	
Zweigelt	Blauer Zweigelt, Zweigeltrebe
Viognier*	

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 848/98

af 22. april 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1261/97 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af avlskaniner i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1261/97⁽³⁾, blev mængden for forsyning af øerne med avlskaniner med oprindelse i det øvrige EF fastsat;

opgørelsen kan revideres i løbet af produktionsåret afhængigt af udviklingen i behovet på De Kanariske Øer; oplysninger fra myndighederne berettiger til en forhøjelse

af mængden af avlskaniner i produktionsåret 1997/98; den foreløbige opgørelse over forsyning af De Kanariske Øer med dette produkt bør derfor tilpasses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Æg og Fjerkrækød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1261/97 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 174 af 2. 7. 1997, s. 15.

BILAG

**Levering til De Kanariske Øer af avlskaniner med oprindelse i Fællesskabet i perioden 1. juli 1997
til 30. juni 1998**

KN-kode	Varebeskrivelse	Antal	Støtte (ECU/stk.)
ex 0106 00 10	Avlskaniner		
	— rene linjer og bedsteforældre	1 500	30
	— forældre	3 000	24

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 849/98

af 22. april 1998

om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner
for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr.
565/98⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 800/
98⁽⁴⁾;på grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for
terminkøb og under hensyntagen til den forventede
markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrek-
tionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende
restitution for korn;korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure
som restitutionen; det kan ændres inden for tidsrummet
mellem to fastsættelser;de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/
93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte
eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1,
stk. 1, litra a), b) og c) med undtagelse af malt i forordning
(EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med
bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 23. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.⁽³⁾ EFT L 76 af 13. 3. 1998, s. 14.⁽⁴⁾ EFT L 114 af 16. 4. 1998, s. 30.⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.⁽⁸⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. april 1998 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Løbende måned 4	1. term. 5	2. term. 6	3. term. 7	4. term. 8	5. term. 9	6. term. 10
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	03	0	+ 3,00	+ 3,00	— 5,00	— 5,00	—	—
	02	0	0	0	— 5,00	— 5,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	— 5,00	— 5,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	— 15,00	— 15,00	— 15,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	— 7,00	— 7,00	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(¹) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 Algeriet.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 20).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. april 1998

om tredje ændring af beslutning 97/285/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Spanien

(EØS-relevant tekst)

(98/271/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er forekommet udbrud af klassisk svinepest i Spanien;

på grund af handelen med levende svin, sæd, embryoner og æg kan udbruddene udgøre en fare for andre medlemsstaters bestande;

Spanien har truffet foranstaltninger inden for rammerne af Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse;

som følge af sygdomssituationen vedtog Kommissionen beslutning 97/285/EF af 30. april 1997 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Spanien⁽⁴⁾;

som følge af sygdomsudviklingen vedtog Kommissionens beslutning 97/446/EF⁽⁵⁾ og beslutning 98/93/EF⁽⁶⁾ om ændring af beslutning 97/285/EF;

Spanien har iværksat det nationale seroovervågningsprogram for klassisk svinepest, som blev vedtaget ved Kommissionens beslutning 98/176/EF⁽⁷⁾;

på baggrund af sygdomsudviklingen bør de foranstaltninger, der blev indført ved beslutning 97/285/EF, ændres for tredje gang;

under iværksættelsen af det nationale seroovervågningsprogram blev der ikke fundet nogen antistoffer mod klassisk svinepestvirus hos svin i provinserne Segovia, Madrid og Toledo; derfor bør avls- og brugssvin kunne sendes fra disse provinser til den øvrige del af Spanien, hvis der gennemføres foranstaltninger til at forebygge spredning af sygdommen;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 47 af 21. 2. 1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 114 af 1. 5. 1997, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT L 190 af 19. 7. 1997, s. 48.

⁽⁶⁾ EFT L 18 af 23. 1. 1998, s. 35.

⁽⁷⁾ EFT L 65 af 5. 3. 1998, s. 26.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 97/285/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes som stk. 5:

»5. Uanset stk. 4 må Spanien ikke sende avls- og brugssvin fra de områder, der er nævnt i bilag II, til andre dele af Spanien, medmindre:

a) svinene kommer fra en afsendelsesbedrift, hvor

- de har været holdt i mindst 30 dage eller siden fødslen, hvis de er under 30 dage gamle
- der i henhold til bilag IV til direktiv 80/217/EØF er blevet ført serologisk kontrol for klassisk svinepest med negativt resultat inden for de sidste 30 dage før afsendelsen
- embedsdyrlægen inden for det sidste døgn før afsendelsen har tilset alle svin på bedriften og foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal flyttes, og i den forbindelse taget temperatur på en vis andel af dem

b) hvert enkelt svin er forsynet med et øremærke, der giver mulighed for at identificere afsendelsesbedriften

c) svinene transporteres direkte fra afsendelsesbedriften til bestemmelsesbedriften i officielt plomberede køretøjer

d) svinene forbliver på bestemmelsesbedriften i mindst 30 dage og ingen svin forlader denne bedrift i

samme periode, medmindre de sendes direkte til slagtning.»

2) I artikel 5, stk. 1, ændres »bilag II« til »bilag III«.

3) Bilag I affattes som angivet i bilag I og bilag II til denne beslutning.

4) Bilag II bliver bilag III.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer deres handelsforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

*BILAG I***Comarcas i provinsen Lerida**

Pla d'Urgell

Urgell

Noguera

Segrià

Garrigues

Segarra

Comarcas veterinarias i provinsen Segovia

Cuéllar

Carbonero el Mayor

Cantalejo

Santa María la Real de Nieva

Sepúlveda

Ségovia

Comarcas veterinarias i regionen Madrid

Madrid

Parla

Aranjuez

Navalcarnero

Colmenar Viejo

Buitrago

Comarcas veterinarias i provinsen Toledo

Toledo

Yuncos

Torrijos

*BILAG II***Comarcas veterinarias i provinsen Segovia**

Cuéllar
Carbonero el Mayor
Cantalejo
Santa María la Real de Nieva
Sepúlveda
Segovia

Comarcas veterinarias i regionen Madrid

Madrid
Parla
Aranjuez
Navalcarnero
Colmenar Viejo
Buitrago

Comarcas veterinarias i provinsen Toledo

Toledo
Yuncos
Torrijos

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS AFGØRELSE

Nr. 45/98/KOL

af 4. marts 1998

om den trettende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

har foretaget følgende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte⁽¹⁾, der blev vedtaget den 19. januar 1994⁽²⁾ og senest ændret den 17. december 1997⁽³⁾:

Følgende regler om kortfristet eksportkreditforsikring og listen over lande, hvori der består markedsmæssige risici (med henblik på anvendelsen af reglerne i kapitel 17A om kortfristet eksportkreditforsikring) tilføjes til retningslinjerne for statsstøtte som et nyt kapitel 17A samt et nyt bilag IX, henholdsvis:

»17A. KORTFRISTET EKSPORTKREDITFORSIKRING⁽¹⁾17A.1. *Indledning*

- 1) Eksportsubsidier påvirker direkte konkurrencen mellem konkurrerende potentielle leverandører af varer og tjenesteydelser. I erkendelse af eksportsubsidiernes skadelige virkninger har Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden altid fordømt enhver form for eksportsubsidier i EØS-handelen⁽²⁾. Selv om EØS-staternes støtte til deres eksport til lande uden for EØS også kan indvirke på konkurrencen inden for EØS⁽³⁾, har hverken Kommissionen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden grebet ind heroverfor i henhold til EF-traktatens statsstøtteregler (artikel 92, 93 og 94) eller EØS-aftalen (artikel 61 og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen). Der er flere grunde hertil. For det første indeholder EF-traktaten bestemmelser vedrørende handel med tredjelande (artikel 112 og 113), der til dels regulerer EU-området. For det andet er det ikke kun konkurrencen inden for EU eller EØS, der påvirkes af subsidieret eksport, der går til tredjelande, men også EØS-eksportørernes konkurrenceevne over for de EØS-handelspartnere, der giver lignende subsidier. Endelig skal det nævnes, at der er sket fremskridt i kontrollen med subsidier i OECD- og WTO-regi.

⁽¹⁾ Herefter benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

⁽²⁾ EFT L 231 af 3. 9. 1994, s. 1; EØS-tillægget til EFT 32 af 3. 9. 1994.

⁽³⁾ EFT C 38, 5. 2. 1998, s. 19; EØS-tillægget til EFT 5 af 5. 2. 1998, s. 214.

- 2) Skønt Kommissionen indtil vedtagelsen af meddelelsen svarende til nærværende regler har afholdt sig fra at udøve sin beføjelse til at føre kontrol med statsstøtte, når der er tale om eksportkredit og eksportkreditforsikring, har det arbejde, som Rådets eksportkredit-gruppe har udført (*) samt en tvist for EF-Domstolen (**) efter Kommissionens opfattelse vist, at i hvert fald inden for ét område, nemlig kortfristet eksportkreditforsikring, kan aktuelle eller potentielle konkurrencefordrejninger inden for EF retfærdiggøre, at Kommissionen skridter ind i henhold til statsstøttere reglerne uden at afvente fremskridt på andre fronter.
- 3) EØS-aftalen omhandler ikke en fælles handelspolitik over for tredjelande og indeholder derfor ingen bestemmelser svarende til artikel 112 og 113 i EF-traktaten. Aftalen begrænser derfor ikke på samme måde som EF-traktaten over for EF-medlemsstaterne EFTA-staternes frihed til at fremme samhandel med tredjelande på betingelse af, at sådanne foranstaltninger ikke berører samhandelen mellem EØS-aftalens kontraherende parter. Som anført ovenfor kan foranstaltninger af denne art dog berøre konkurrenceforholdene og samhandelen inden for EØS. Desuden kan der opstå konkurrencefordrejning, ikke alene mellem eksportører i forskellige EØS-stater i deres handel inden for og uden for EØS, men også mellem eksportkreditforsikringsselskaber, der tilbyder deres tjenesteydelser inden for EØS. Det er derfor Tilsynsmyndighedens opfattelse, at der med hensyn til anvendelsen af EØS-aftalens artikel 61 og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen på kortfristet eksportkreditforsikring foreligger en lignende situation som for anvendelsen af EF-traktatens artikel 92 og 93. Med andre ord kræver de aktuelle eller potentielle konkurrencefordrejninger inden for EØS, at Tilsynsmyndigheden træffer foranstaltninger i henhold til reglerne for statsstøtte.
- 4) Formålet med disse regler er at fjerne statsstøttebetinget fordrejning inden for sektoren for eksportkreditforsikring, hvor der er konkurrence mellem offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber og private eksportkreditforsikringsselskaber. Denne kommercielle sektor af eksportkreditforsikring vedrører forsikring af kortfristede eksportkreditrisici i forbindelse med EØS-handel og handel med mange tredjelande. Sådanne risici benævnes »markedsmæssige« og vil blive defineret i afsnit 17A.2. Definitionen omfatter i dag kun såkaldte »kommercielle« til forskel fra »politiske« risici i forbindelse med handel inden for EØS og handel med de fleste OECD-lande, som er anført i bilag IX til disse retningslinjer. Skønt EFTA-staterne har gjort en stor indsats for at fjerne subsidier i forbindelse med kommerciel eksportkreditforsikring, kræves der, for at EØS-aftalen skal fungere godt, en række sikkerhedsforanstaltninger, således at der under alle omstændigheder bliver ensartede konkurrencevilkår.
- 5) Nærværende regler vil ikke beskæftige sig med forsikring af mellemlange og langfristede eksportkreditrisici, som i dag i vidt omfang ikke er markedsmæssige risici. På dette område taler de faktorer, der har foranlediget Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden til ikke at gøre vidtgående brug af beføjelser til at føre kontrol med statsstøtte stadig imod indskriden på dette område.
- 6) I nærværende retningslinjers afsnit 17A.2 beskrives strukturen på eksportkreditforsikringsmarkedet, og der sondres mellem på den ene side den kommercielle eller markedsmæssige sektor, hvor private forsikringsselskaber opererer, og som er omfattet af disse retningslinjer, og på den anden side den ikke-kommercielle sektor. Der gøres også rede for, hvorfor og i hvilket omfang EØS-aftalens bestemmelser finder anvendelse. Endelig anfører Tilsynsmyndigheden i afsnit 17A.4, hvilke foranstaltninger der anses for nødvendige for at sikre, at enhver tilbagebleven støtte af den art, der er anført i afsnit 17A.3, fjernes fra den kommercielle sektor, og det henstilles til EFTA-medlemsstaterne, at de i henhold til artikel 1, stk. 1, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen træffer de fornødne foranstaltninger.

17A.2. Den markedsmæssige og ikke-markedsmæssige sektor for kortfristet eksportkreditforsikring

- 1) Det fremgår af rapporten fra Rådets eksportkreditgruppe, der er omtalt i en fodnote til punkt 17.A.1.2) (herefter benævnt »rapporten«), en række klager fra private eksportkreditforsikringsselskaber til Kommissionen og en række sager ved EF-Domstolen, at det i visse EF-medlemsstater forholder sig således, at »officielle« eksportkreditforetagender, der for statens regning eller med statens garanti (6) forsikrer eksportørers mellemlange og langfristede risici, også opererer for statens regning eller med statsgaranti, når der er tale om kortfristet eksportkreditforsikring, hvor der er konkurrence med private eksportkreditforsikringsselskaber, der ikke har en sådan forbindelse til staten. Det fremgår af foreløbige undersøgelser foretaget af EFTA-Tilsynsmyndigheden, at dette også er tilfældet i to af de tre EFTA-stater, der har underskrevet EØS-aftalen, nemlig Norge og Island. De pågældende »officielle« eksportkreditforetagender kan være organer under regeringen, statsejede eller statskontrollerede selskaber eller 100 % privatejede eller privatkontrollerede selskaber. I nærværende regler vil sådanne foretagender blive omtalt som »offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber«. Ligesom »officielle« foretagender opererer inden for såvel mellem- og langfristede som kortfristede eksportkreditter, er der privatejede eller privatkontrollerede eksportkreditforsikringsselskaber, der kun tegner kortfristede forsikringer, men som støttes af deres regeringer via garantier eller tilsvarende genforsikringsarrangementer for visse segmenter af deres aktiviteter. Disse forsikringsselskaber må også henføres til gruppen »offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber«. Derimod vil eksportkreditselskaber, der udelukkende eller hovedsagelig tegner kortfristede eksportkreditforsikringer, hvor det ikke sker for statens regning eller med statsgaranti (7), blive omtalt som »private eksportkreditforsikringsselskaber«.
- 2) Rapporten viste, at offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der opererer for statens regning eller med statsgaranti for så vidt angår kortfristet eksportkredit og konkurrerer med private forsikringsselskaber, har visse finansielle fordele, som kan fordreje konkurrencen til skade for de private forsikringsselskaber. Offentlige eller offentligt støttede eksportforsikringsselskaber har ikke i noget land monopol for så vidt angår kortfristede forretninger.
- 3) Et af de vanskeligste områder, der blev behandlet i rapporten, var den af staten direkte eller indirekte ydede genforsikringsdækning. I rapporten konstateredes det, at der findes genforsikringsarrangementer, der giver 100 % dækning, og som svarer til garantier, der anses for subsidier. Det anerkendes nu, at genforsikringsfaciliteter, hvor staten kun deltager i eller supplerer en privat genforsikringsaftale, også kan give disse selskaber en fordel i forhold til private forsikringsselskaber, der ikke får en sådan dækning, således at der dermed er tale om konkurrencefordrejning.
- 4) Til trods for at der inden for den seneste tid er sket forbedringer, idet offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber i stadig højere grad udskiller deres kortfristede forretninger og henlægger dem til selvstændige selskaber eller indfører særskilt regnskabsføring, har det vist sig, jf. ovenfor, at det stadig er nødvendigt med visse foranstaltninger for at opnå de tilsigtede ensartede konkurrencevilkår. Den første opgave er at finde frem til den sektor, hvor der hersker konkurrence. I rapporten var det afgørende kriterium for indkredsning af den relevante markedssektor, om privat genforsikring generelt, og ikke blot i individuelle tilfælde, var til rådighed. Det konstateredes, at svaret generelt set var ja for så vidt angår kommercielle risici på ikke-offentlige købere, men at forsikringsdækningskapaciteten for så vidt angår politiske risici (herunder risici på offentlige købere samt risiciene ved valutaoverførsel og ved ikke-kommercielle katastrofer), hidtil ikke har været tilstrækkelig til, at dækningen af sådanne risici klart kunne betragtes som en markedsaktivitet. Ud fra en analyse af det private genforsikringsmarked på grundlag af tre kriterier, nemlig den forsikrede risikos varighed, lokalisering og art, er »markedsmæssige« risici i rapporten defineret som kommercielle risici, der ved eksport til verdensmarkedet dækker en periode af højst tre år.

- 5) Af bemærkninger fra EF-medlemsstater, EFTA-stater, erhvervsorganisationer og forsikringsselskaber fremgår det, at denne definition generelt set er for bred. Hovedparten af dem, der fremkom med bemærkninger, var enig med rapporten i, at politiske risici ikke skulle medregnes, fordi det private genforsikringsmarked ikke var stort nok, og de foretrak, at risikoperioden for kommercielle risici maksimalt skulle være på to år. Det syntes også at være meget vanskeligt på det private marked at få genforsikret kommercielle risici for langvarig betalingsforsinkelse fra ikke-OECD-landes side.
- 6) På grund af den snævre forbindelse mellem langvarig betalingsforsinkelse og insolvens — langvarig betalingsforsinkelse vil ofte munde ud i insolvens — og den heraf følgende nødvendighed af at klassificere begge former for risici i samme kategori (markedsræssig eller ikke-markedsræssig) er det klogt indtil videre at udelukke alle kommercielle risici på ikke-OECD-lande fra definitionen på markedsræssige risici og heller ikke medtage dem i nærværende regler. Endelig skal det nævnes, at det i dag er vanskeligt at opnå privat genforsikring af kommercielle risici på visse OECD-lande.
- 7) På baggrund af ovenstående defineres »markedsræssige« risici med henblik på nærværende regler som: kommercielle risici på ikke-offentlige debitorer⁽⁸⁾, der er etableret i de lande, der er anført i bilag IX til disse retningslinjer. For disse risici er den maksimale risikoperiode (fremstilling plus kreditperiode med det i Bern-unionen fastsatte normale starttidspunkt og med sædvanlige kreditvilkår) på mindre end to år.
- 8) Alle andre risici (dvs. politiske risici, katastroferisici⁽⁹⁾) og kommercielle risici på offentlige købere og på lande, der ikke er opført i bilag IX) betragtes endnu ikke som markedsræssige.
- 9) »Kommercielle risici« defineres med henblik på nærværende regler som risikoen for, at:
 - debitor på et arbitrært grundlag afviser en kontrakt, dvs. at en ikke-offentlig debitor på et arbitrært grundlag beslutter at afbryde eller ophæve kontrakten uden lovlig grund
 - en ikke-offentlig debitor på et arbitrært grundlag og uden lovlig grund nægter at acceptere de af kontrakten omfattede varer
 - den ikke-offentlige debitor eller hans garant bliver insolvent
 - den ikke-offentlige debitor eller en garant ikke betaler en gæld ifølge kontrakten, dvs. langvarig betalingsforsinkelse.
- 10) Det private genforsikringsmarkeds kapacitet varierer. Dette betyder, at definitionen på markedsræssige risici ikke er fast, idet den kan ændres med tiden; definitionen kan f.eks. udvides til også at omfatte politiske risici. Tilsynsmyndigheden skal derfor jævnligt (mindst én gang om året) tage definitionen op til fornyet overvejelse og skal i den forbindelse høre EFTA-staterne og eventuelt andre interesserede parter. Ændres definitionen, skal der om nødvendigt tages hensyn til EØS-lovgivningen vedrørende eksportkreditforsikring for herved at undgå konflikt eller retsusikkerhed.

17A.3. Faktorer, der fordrejer konkurrencen mellem på den ene side private eksportkreditforsikringsselskaber og på den anden side offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber

- 1) Som faktorer, der kan fordreje konkurrencen til fordel for offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der forsikrer markedsræssige risici, kan nævnes⁽¹⁰⁾:
 - statsgarantier (de jure eller de facto) til dækning af lån og tab. Sådanne garantier betyder, at forsikringsselskaberne kan låne til en lavere rente end den normale markedsrente eller i det hele taget kan optage lån. Endvidere medfører en statsgaranti, at forsikringsselskaberne ikke behøver at genforsikre sig på det private marked

- enhver forskel — sammenlignet med private forsikringsselskaber — i kravene til reservebeholdningen. Det skal bemærkes, at da Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽¹⁾ blev ændret ved direktiv 87/343/EF ⁽²⁾, skulle den undtagne forretningsvirksomhed, nemlig eksportkreditforsikring for statens regning eller med statsgaranti (artikel 2, stk. 2, litra d), i det oprindelige direktiv, ikke omfatte forretningsvirksomhed, hvor der var tale om kortfristede kommercielle risici, der dækkedes af offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber for egen regning og uden statsgaranti ⁽³⁾. Dette betyder, at offentlige eller offentligt støttede forsikringsselskaber — for at kunne forsikre kortfristede kommercielle risici — må have en vis egenkapital (solvensmargen inklusive garantifond) samt forsikringsmæssige reserver (herunder navnlig en udjævningsreserve), ligesom de også skal være i besiddelse af en forsikringstilladelse, jf. artikel 6 ff. i direktiv 73/239/EØF
 - nedslag i eller fritagelse for afgifter, der normalt skal betales (f.eks. selskabsskat og afgifter på forsikringspolicer)
 - tilskud eller kapitalindskud fra staten. Hvad angår sidstnævnte gælder det princip, at medmindre staten handler, som en privat investor ville gøre i en markedsøkonomi, skal kapitaltilførsel betragtes som statsstøtte ⁽⁴⁾; fri benyttelse af statens infrastruktur og herunder navnlig privilegeret adgang til visse oplysninger (f.eks. oplysninger om debitorer indsamlet af ambassader) på vilkår, der ikke afspejler de hermed forbundne omkostninger; og genforsikring ydet af staten enten direkte eller indirekte via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab på vilkår, der er mere favorable end dem, som det private genforsikringsmarked kan tilbyde, hvilket medfører, at genforsikring kan tilbydes til lavere priser, eller at der kunstigt skabes kapacitet, som det private marked ikke kan leve op til.
- 2) De under punkt 17A.3.1) nævnte fordele giver eller kan give de eksportkreditforsikringsselskaber, som nyder godt heraf, en finansiell fordel i forhold til andre eksportkreditforsikringsselskaber. Sådanne finansielle fordele, der gives bestemte virksomheder, fordrejer konkurrencen og udgør statsstøtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.
- 3) Artikel 61, stk. 1, finder anvendelse på alle foranstaltninger, hvorved visse virksomheder eller produkter indrømmes en finansiell eller økonomisk fordel, som finansieres over offentlige midler, eller som påfører eller vil kunne påføre staten tab, og for hvilken de begunstigede virksomheder eller produkter ikke skal yde noget eller kun lidt til gengæld, forudsat at sådanne foranstaltninger berører samhandelen mellem de kontraherende parter og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen ved at begunstige visse virksomheder eller produktionen af visse varer ⁽⁵⁾.
- 4) De under punkt 17A.3.1) nævnte finansielle fordele i forbindelse med markeds-mæssige risici, jf. definitionen under punkt 17A.2.7)-9) berører samhandelen med tjenesteydelser inden for EØS. Endvidere fører de til en differentiering af den forsikringsmæssige dækning af markeds-mæssige risici i de forskellige EØS-stater, hvorved konkurrencen fordrejes mellem selskaberne i EØS-staterne, hvilket har en sekundær indvirkning på samhandelen inden for EØS, hvad enten der er tale om eksport inden for EØS eller ud af de kontraherende parters område ⁽⁶⁾. De i EØS-aftalens artikel 61 hjemlede undtagelser kan ikke bringes i anvendelse på støtte i forbindelse med forsikring af markeds-mæssige risici. De konkurrencefordrejende virkninger af sådan støtte inden for EØS vejer tungere end en eventuel interesse fra national side eller fra EØS i fællesskab i at støtte eksporten. Dette standpunkt er blevet bekræftet ved en af EF-Domstolen afsagt dom i sag C-63/89, som direkte vedrørte det spørgsmål, som nærværende regler omhandler. Domstolen fastslog, at selv om det direktiv, der gik ud på delvis harmonisering af udjævningsreserverne for forsikringsselskaber, og som undtog eksportkreditforsikringsvirksomhed, der udøvedes for statens regning eller med statsgaranti, ikke var ulovlig, så kunne de faktorer, der fordrejede konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støt-

tede eksportkreditforsikringsselskaber, give anledning til et søgsmål for Domstolen på grundlag af overtrædelse af bestemmelserne (i EF-traktatens artikel 92) (¹⁷). I den i sag C-44/93 afsagte dom nåede EF-Domstolen til den konklusion, at de pågældende fordele udgjorde statsstøtte og bekræftede, at Kommissionen kunne gribe ind for at sikre, at fordelene blev bragt til ophør.

17A.4. *Foranstaltninger, der må iværksættes for at eliminere konkurrencefordrejning hvad angår kortfristet eksportkreditforsikring af markedsmæssige risici*

- 1) Statsstøtte af den art, der er nævnt under punkt 17A.3.1), der ydes til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der dækker markedsmæssige risici, jf. definitionen under punkt 17A.2.7)-9), fordrejer konkurrencen og kan ikke fritages fra det i EØS-aftalen indeholdte forbud mod statsstøtte.
- 2) Med hjemmel i artikel 1, stk. 1, i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen henstilles det derfor til EFTA-staterne, at de om nødvendigt ændrer de af deres eksportkreditforsikringsordninger, der gælder for markedsmæssige risici, således at enhver ydelse af statsstøtte af nedennævnte art til offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber bringes til ophør for sådanne risici vedkommende inden 1. januar 1999. Det drejer sig om følgende former for statsstøtte:
 - a) statsgaranti for lån eller til dækning af tab
 - b) fritagelse for kravet om, at der skal afsættes dækkende reserver samt fritagelse for andre krav, der er anført under punkt 17A.3.1), andet led
 - c) nedslag i eller fritagelse for afgifter eller lignende, der normalt skal betales
 - d) støtte eller kapitalindskud eller anden form for finansiering under omstændigheder, hvor en privat investor, der handler under normale markedsvilkår, ikke ville investere i selskabet, eller på vilkår, som en privat investor ikke ville acceptere
 - e) serviceydelser fra staten, som f.eks. adgang til benyttelse af statens infrastruktur og faciliteter samt privilegeret adgang til visse oplysninger (f.eks. oplysninger om debitorer indsamlet af ambassader), og hvor den pågældende service ydes på vilkår, der ikke afspejler omkostningerne i forbindelse hermed, og
 - f) genforsikring ydet af staten enten direkte eller indirekte via et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab på vilkår, der er mere favorable end dem, som det private genforsikringsmarked kan tilbyde, hvilket medfører, at genforsikring kan tilbydes til lavere priser, eller at der kunstigt skabes kapacitet, som det private marked ikke kan leve op til.
- 3) Men de eksisterende supplerende statslige genforsikringsarrangementer skal, i afventning af udfaldet af den under punkt 17A.4.6) nævnte gennemgang, forblive tilladte i en overgangsperiode, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - statens genforsikring skal være et underordnet element i forsikringsselskabets globale genforsikringspakke
 - dersom forsikringsselskabets genforsikringsaftaler dækker både markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici, således at statens eventuelle genforsikring uundgåeligt vil komme til at dække markedsmæssige risici, må omfanget af statens genforsikring af markedsmæssige risici ikke overstige det, der ville have kunnet opnås på det private genforsikringsmarked, dersom genforsikring af disse risici var søgt isoleret
 - statens genforsikring må ikke bevirke, at forsikringsselskabet dermed kan forsikre individuelle køberes forretninger i et omfang, der går ud over, hvad de deltagende private genforsikringsselskaber har fastsat
 - præmien for statens genforsikring skal påviseligt afspejle risikoen, og den skal beregnes under anvendelse af kommercielle markedsteknikker, og dersom der findes en ækvivalent præmietakst på markedet, skal statens præmie mindst svare til denne takst
 - statens genforsikring af markedsmæssige risici skal være åben for alle forsikringsselskaber, der tegner eksportkreditforsikringer, og som opfylder de almindelige kriterier for at kunne deltage.

- 4) Med henblik på at imødekomme den under punkt 17A.4.2)-3) nævnte henstilling skal offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber som et minimum indføre særskilt forvaltning og særskilte regnskaber for forsikring af markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti, således at det på grundlag heraf kan dokumenteres, at de ikke får statsstøtte, når de forsikrer markedsmæssige risici. Regnskaberne for risici, der forsikres for forsikringsselskabets egen regning, skal være i overensstemmelse med den i punkt 12b i bilag IX til EØS-aftalen nævnte retsakt ⁽¹⁸⁾.
- 5) Endvidere skal EFTA-stater, der yder genforsikringsdækning til et eksportkreditforsikringsselskab via en genforsikringsaftale, som staten har indgået med den private sektor, og som dækker både markedsmæssige og ikke-markedsmæssige risici, påvise, at et sådant arrangement ikke involverer statsstøtte af den art, der er anført under punkt 17A.2) litra f).
- 6) Med henblik herpå vil EFTA-Tilsynsmyndigheden i snæver kontakt med EFTA-staterne til stadighed efter offentliggørelsen af nærværende regler overvåge sådanne arrangementer på grundlag af halvårslige rapporter, der forelægges af de berørte EFTA-stater, og inden februar 1999 vil der blive foretaget en komplet gennemgang af sådanne arrangementer. Ved denne gennemgang vil der blive taget hensyn til den viden og erfaring, der i mellemtiden er opnået vedrørende markedet for kortfristet eksportkreditforsikring, ligesom der også vil blive taget hensyn til EFTA-staternes intervention på dette marked, idet man tager udgangspunkt i følgende: De rapporter, der skal fremlægges i henhold til punkt 17A.4.14), den første årlige gennemgang, der skal foretages i henhold til punkt 17A.4.15), og de notifikationer, der modtages vedrørende anvendelsen af den undtagelsesklausul, der er nævnt under punkt 17A.4.8)-13). Skulle det under en sådan gennemgang vise sig, at de i en EFTA-stat gældende arrangementer involverer statsstøtte, henstilles det til den pågældende EFTA-stat, at den senest ved udgangen af 1999 bringer dem til ophør.
- 7) Princippet om, at eksportkreditforsikring af markedsmæssige risici kun kan tegnes af offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, hvis de under punkt 17A.4.2) nævnte finansielle fordele ophører — med forbehold af punkt 17A.4.3) — kan fraviges under de i følgende punkt 8)-13) nævnte omstændigheder (undtagelsesklausul).
- 8) I visse lande kan det på grund af manglende kapacitet på markedet for forsikring eller genforsikring forekomme, at markedsmæssige eksportkreditrisici midlertidigt ikke kan dækkes via et privat eksportkreditforsikringsselskab eller via et offentligt eller et offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab, der opererer for egen regning. Disse risici betragtes indtil videre som ikke-markedsmæssige.
- 9) Under sådanne omstændigheder kan forsikringsdækningen overtages af et offentligt eller offentligt støttet eksportkreditforsikringsselskab, der forsikrer ikke-markedsmæssige risici for statens regning eller med statsgaranti. Forsikringsselskabet skal da så vidt muligt afpasse de opkrævede præmier efter de præmier, der forlanges af private eksportkreditforsikringsselskaber for risici af samme art.
- 10) En EFTA-stat, der agter at gøre brug af denne undtagelsesklausul, skal straks give EFTA-Tilsynsmyndigheden meddelelse herom. Af meddelelsen skal det fremgå, at det private forsikringsmarked ikke kan dække risiciene, idet der skal fremlægges bevis herfor fra to store velrenommerede, internationale, private eksportkreditforsikringsselskaber og fra et nationalt kreditforsikringsselskab, således at brugen af undtagelsesklausulen kan begrundes. Som et alternativ kan beviset for, at det private forsikringsmarked ikke kan dække risiciene, fremlægges i form af en markedsrapport udarbejdet af en uafhængig konsulent, som Tilsynsmyndigheden betragter som pålidelig og upartisk. Endvidere skal meddelelsen indeholde en beskrivelse af de vilkår, hvorunder offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber vil forsikre sådanne risici.
- 11) Inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af en sådan meddelelse skal Tilsynsmyndigheden undersøge, hvorvidt brugen af undtagelsesklausulen er i overensstemmelse med ovennævnte betingelser og forenelig med EØS-aftalen.

- 12) Finder Tilsynsmyndigheden, at betingelserne for brugen af undtagelsesklausulen er opfyldt, gælder dens tilladelse i to år fra beslutningens vedtagelse, forudsat at de markedsvilkår, der berettigede brugen af undtagelsesklausulen, ikke har ændret sig i den pågældende periode.
- 13) Endvidere kan Tilsynsmyndigheden i samråd med EFTA-staterne tage betingelserne for brugen af undtagelsesklausulen op til fornyet overvejelse; Tilsynsmyndigheden kan også suspendere klausulen eller erstatte den med en passende ordning.
- 14) Nærværende regler anvendes fra den 1. januar 1998 indtil udgangen af år 2002. Inden for en frist på to måneder efter bekendtgørelsen af nærværende regler bedes EFTA-staterne informere EFTA-Tilsynsmyndigheden om, hvorvidt de accepterer de i reglerne indeholdte henstillinger. Derefter bedes de senest den 1. januar 1999 meddele Tilsynsmyndigheden, hvilke foranstaltninger de har truffet for at imødekomme dem. Skulle det vise sig — enten via rapporterne eller på anden måde — at de anvendte systemer i EFTA-staterne stadig involverer statsstøtte, vil Tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med den ovenfor skitserede politik vurdere støtten på grundlag af EØS-aftalens artikel 61 og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.
- 15) Tilsynsmyndigheden vil i samarbejde med EFTA-staterne og interesserede parter tage definitionen på markedsræssige risici op til fornyet overvejelse og se på, hvorledes nærværende regler har fungeret i lyset af markedsudviklingen og eventuel EØS-relevant lovgivning. Alle oplysninger, som Tilsynsmyndigheden modtager fra EFTA-staterne og interesserede parter i forbindelse med en sådan gennemgang, vil — med tilladelse fra dem, der har givet oplysningerne — blive stillet til rådighed for alle andre deltagende parter.

(¹) Dette kapitel svarer til meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring (EFT C 281 af 17. 9. 1997, s. 4).

(²) I Kommissionens syvende beretning om konkurrencepolitikken (1997), punkt 242, fastslog Kommissionen, at eksportstøtte i samhandelen inden for EF ikke kan meddeles fritagelse, uanset hvilken intensitet eller form støtten har, eller hvad der er dens begrundelse eller formål.

(³) Se EF-Domstolens dom i sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990, s. I-959. Se også dom af 9. august 1994 i sag C-44/93, Assurances du Crédit mod OND og Belgien, Sml. 1994, s. I-3829 (præmis 30).

(⁴) »Kreditforskning og enhedsmarkedet 1992 (kortfristet)«, betænkning forelagt af Koordinationsgruppen, referent Ph. Callut.

(⁵) Se EF-Domstolens domme i sag C-63/89, Assurances du Crédit og Cobac mod Rådet og Kommissionen, Sml. 1991, s. I-1799, og i sag C-44/93, Assurances du Crédit mod OND og Belgien, Sml. 1994, s. I-3829.

(⁶) I visse tilfælde er mellemlange og langfristede forretningstransaktioner ikke dækket af en garanti, men derimod af en omfattende genforsikringsaftale med regeringen.

(⁷) Eller med et tilsvarende genforsikringsarrangement.

(⁸) Eller ikke-offentlige garantier. En offentlig debitor eller garant er en debitor eller garant, der på den ene eller anden måde repræsenterer den offentlige myndighed selv, og som hverken af domstolene eller administrativt kan erklæres for insolvent. Med henblik på nærværende regler betragtes offentligt ejede eller kontrollerede selskaber, som er hjemmehørende i de i bilag IX til disse retningslinjer anførte lande, hvori der består markedsræssige risici, og som er underkastet den normale selskabslovgivning, som ikke-offentlige debitorer/garanter.

(⁹) Dvs. krig, revolution, naturkatastrofer, atomulykker osv., ikke såkaldte »kommercielle katastroferisici« (hvortil henføres en katastrofal akkumulation af tab på individuelle købere eller lande), der kan dækkes ved en excident genforsikringskontrakt, og som betragtes som kommercielle risici.

- (¹⁰) Hvis offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, der forsikrer ikke-markedsmæssige risici, stiller en betingelse, om at markedsmæssige risici skal dækkes, kan dette udgøre en overtrædelse af EØS-aftalens artikel 54. Både EFTA-Tilsynsmyndigheden og EF-Kommissionen kan skride ind heroverfor, ligesom det også kan indbringes for domstolene og for de nationale konkurrencemyndigheder.
- (¹¹) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forretningsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16. 8. 1973, s. 3), jf. nr. 2 i bilag IX til EØS-aftalen.
- (¹²) Rådets direktiv 87/343/EØF af 22. juni 1987 om ændring af direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forretningsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 185 af 4. 7. 1987, s. 72), jf. nr. 2 i bilag IX til EØS-aftalen, tredje led.
- (¹³) Se EF-Domstolens dom i sag C-63/89, Assurances du Crédit og Cobac mod Rådet og Kommissionen, Sml. 1991, s. 1-1848 (præmis 22).
- (¹⁴) Se kapitel 19 og 20 i nærværende retningslinjer for statsstøtte.
- (¹⁵) Se EF-Domstolens dom af 23. februar 1961 i sag 30/59, Steenkolenmijnen mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 211, præmis 19; dom af 2. juli 1974 i sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709 ff.; dom af 17. september 1980 i sag 730/79, Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671 ff.
- (¹⁶) I en dom afsagt i sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen, som nævnt i en fodnote til punkt 17A.1.1) fastslog EF-Domstolen, at ikke alene støtte til eksport inden for EF, men også støtte til eksport ud af EF kan påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EF. Både eksport inden for og ud af EF er forsikret af eksportkreditforsikringsselskaber, og støtte til begge former for eksport kan derfor påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EF.
- (¹⁷) Dom af 18. april 1991 i sag C-63/89, Sml. 1991, s. I-1849 (præmis 24) som nævnt i en fodnote til punkt 17A.1.3). Generaladvokat Tesaro udtalte i sit forslag til afgørelse af den pågældende sag, at dersom der er konkurrence mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber, er det højst tvivlsomt, om medlemsstaterne lovligt kan yde offentlig støtte til de offentlige foretagender. En sådan intervention kan være uforenelig med statsstøttereglerne, Sml. 1991, s. I-1835 (præmis 15).
- (¹⁸) Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31. 12. 1991, s. 7), som ændret med henblik på EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-Udvalg nr. 7/94 (EFT L 160 af 28. 6. 1994 og EØS-tillægget til EFT 17 af 28. 6. 1994).*

»BILAG IX

LISTE OVER LANDE, HVORI DER BESTÅR MARKEDSMÆSSIGE RISICI MED HENBLIK PÅ ANVENDELSE AF BESTEMMELSERNE I KAPITEL 17A OM KORTFRISTET EKSPORTKREDITFORSIKRING

Lande, som har underskrevet EØS-aftalen

Belgien

Danmark

Det Forenede Kongerige

Finland
Frankrig
Grækenland
Irland
Italien
Luxembourg
Nederlandene
Portugal
Spanien
Sverige
Tyskland
Østrig
Island
Liechtenstein
Norge

Andre lande, der er medlemmer af OECD, og som betragtes som lande, hvori der består markedsræssige risici

Australien
Canada
Japan
New Zealand
Schweiz
USA«

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1998

For EFTA-Tilsynsmyndigheden

Knut ALMESTAD

Formand
